

Resumé

Profesor Josef Kaplický vedl v letech 1945–1962 ateliér monumentální malby a později ateliér sklářských technik na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Jako všestranný umělec a teoretik dokázal vychovat celou řadu velmi kvalitních umělců, kteří byli určujícími osobnosti českého umění po druhé světové válce. Mezi nimi byli například Václav Cigler, Zdena Strobachová, Jiřina Žertová, Marie Rychlíková, Děvana Mírová, Jiří John, Adriena Šimotová a Vladimír Kopecký a další, jež svým přístupem a hlavně příkladem připravil pro mnohé budoucí úkoly výtvarného umění.

Významnou úlohu Kaplický hrál v poválečném obnovení slávy českého skla (jemuž se věnoval se svými studenty), převážně svou schopností reflektovat soudobé umělecké a kulturní dění a teoreticky zpracovávat umělecké otázky. Vytvořil tzv. „filozofii skla“, jež práci v této technice pomohla pozvednout na velmi vysokou úroveň a odrazila se tak v úspěších českých sklářských návrhářů v šedesátých a sedmdesátých letech a ve vývoji autorského studiového skla.

Bakalářská práce se věnuje nejen ateliéru Josefa Kaplického, ale také jeho samostatné umělecké a teoretické činnosti, která s ním úzce souvisela, a v neposlední řadě i dobovým tvůrčím podmínkám.